

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
--	---

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אין עושין ספר תורה לא ארכו יותר על הקיפו ולא הקיפו יותר על ארכו.	ת"ר:											■		
שיעור ס"ת בכמה?	שאלו את רבי:											▲		
בגויל - ששה.	אמר להן: [רבי]											!		
בקלף בכמה?												▲		
איני יודע.	[רבי]											!		
רב הונא כתב שבעין ספרי דאורייתא, ולא איתרמי ליה אלא חד.												○		
רב אחא בר יעקב כתב חד אמשיה דעיגלי ואיתרמי ליה, יהבו ביה רבנן עינייהו ונח נפשיה.												○		
כתב רבי אמי ד' מאה ספרי תורה.	אמרו ליה רבנן לרב המנונא:											ז		
דילמא (דברים ל"ג) תורה צוה לנו משה כתב.	אמר להו: [רב המנונא]											!		
נטע ר' ינאי ארבע מאה כרמי.	א"ל רבא לר' זירא:											ז		
דילמא שטים כנגד שטים ואחת יוצא זנב.	א"ל: [ר' זירא]											!		
ארון שעשה משה, אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו, באמה בת ששה טפחים והלוחות, ארכן ששה ורחבן ששה ועביין שלשה, מונחות כנגד ארכו של ארון	מיתבי: [ר' מאיר]										◆	■	◇	
כמה לוחות אוכלות בארון? שנים עשר טפחים, נשתיירו שם שלשה טפחים, צא מהן טפח, חציו לכותל זה וחציו לכותל זה - נשתיירו שם שני טפחים שבהן ספר תורה מונח, שנאמר: (מלכים א' ח') אין בארון רק שני לוחות האבנים אשר הניח שם משה [וגו'] מאי אין בארון רק? מיעוט אחר מיעוט, ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות ס"ת שמונח בארון	[ר' מאיר]											■	ז	
פירנסת ארון לארכו, צא ופרנס ארון לרחבו: כמה לוחות אוכלות בארון? ששה טפחים, נשתיירו שם שלשה טפחים, צא מהן טפח, חציו לכותל זה וחציו לכותל זה - נשתיירו שם שני טפחים, שלא יהא ספר תורה נכנס ויוצא כשהוא דחוק, דברי ר"מ.	[ר' מאיר]											■	ז	
באמה בת המשה טפחים והלוחות, ארכן ששה ורחבן ששה ועביין שלשה, מונחות באורכו של ארון כמה לוחות אוכלות בארון? שנים עשר טפחים, נשתיירו שם חצי טפח, אצבע לכותל זה ואצבע לכותל זה	[ר' יהודה]											◆	■	◇
פירנסת ארון לארכו, צא ופרנס ארון לרחבו: כמה לוחות אוגדות בארון? ששה טפחים, נשתיירו שם טפח ומחצה, צא מהן חצי טפח, אצבע ומחצה לכותל זה ואצבע ומחצה לכותל זה - נשתיירו שם טפח שבו עמודין עומדין, שנאמר: (שיר השירים ג') אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון, עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן וגו'	[ר' יהודה]											■	ז	
וארגו ששיגרו בו פלשתים דורון לאלהי ישראל מונח מצדו, שנאמר: (שמואל א' ו') ואת כלי הזהב אשר השבותם לו אשם תשימו בארגו מצדו ושלחתם אותו והלך ועליו ס"ת מונח, שנאמר: (דברים ל"א) לקוח את ספר התורה הזה ושמתם אותו מצד ארון ברית ה', מצד הוא מונח ולא בתוכו,	[ר' יהודה]											■	ז	
ומה אני מקיים אין בארון רק? לרבות שברי לוחות שמונחים בארון	[ר' יהודה]											■	ז	◇
ואי ס"ד ס"ת הקיפו ו' טפחים, מכדי כל שיש בהקיפו שלשה טפחים יש בו רוחב טפח, וכיון דלא מצעיתו נגלל, נפיש ליה מתרי טפחא רווחא דביני ביני, בתרי פושכי היכי יתיב?												ז	ז	◇
ספר עזרה לתחלתו הוא נגלל.	רב אחא בר יעקב:												!	◇
ואכתי תרי בתרי היכי יתיב?													ז	
דכריך ביה פורתא וכרכיה לעיל.	רב אשי:												!	◇
ור' יהודה, מקמי דליתי ארגו, ספר תורה היכי הוה יתיב?													ז	
דפא הוה נפיק מיניה ויתיב עילוה ספר תורה.													!	
ור"מ האי מצד ארון מאי עביד ליה?													ז	
ההוא מיבעי ליה, דמתנח ליה מצד ולא מתנח ביני לוחי, ולעולם בגויה מן הצד.	[רבי מאיר]												!	◇
ור"מ, עמודי היכא הוו קיימי?													ז	
מבראי.													!	

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ור"מ, שברי לוחות דמונחין בארון מנ"ל?											⚡	◇
נפקא ליה מדרב הונא											!	
מאי דכתיב: (שמואל ב' ו') אשר נקרא שם שם ה' צבאות יושב הכרובים עליו? מלמד, שלוחות ושברי לוחות מונחים בארון.	דאמר רב הונא:										■	◇
ואידך?											⚡	◇
ההוא מבעי ליה לכדרבי יוחנן											!	
מלמד, שהשם וכל כינויו מונחין בארון.	דא"ר יוחנן א"ר שמעון בן יוחאי:										■	◇
ואידך נמי מבעי ליה להכי											⚡	
אין הכי נמי.											!	
אלא שברי לוחות דמונחין בארון מנא ליה?											⚡	◇
נפקא ליה מדתני רב יוסף,											!	
(דברים י') אשר שברת ושמתם - מלמד, שהלוחות ושברי לוחות מונחין בארון.	דתני רב יוסף:										■	◇
ואידך?											⚡	◇
ההוא מבעי ליה לכדריש לקיש,											!	
אשר שברת - אמר לו הקב"ה למשה: יישר כחך ששברת.	דאמר ר"ל:										■	◇
סדרן של נביאים: יהושע ושופטים, שמואל ומלכים, ירמיה ויחזקאל, ישעיה ושנים עשר.	ת"ר:											■
מכדי הושע קדים, דכתיב: (הושע א') תחלת דבר ה' בהושע, וכי עם הושע דבר תחלה? והלא משה ועד הושע כמה נביאים היו												⚡
שהיה תחלה לארבעה נביאים שנתנבאו באותו הפרק, ואלו הן: הושע וישעיה, עמוס ומיכה.	וא"ר יוחנן:											!
וליקדמיה להושע ברישא												⚡
כיון דכתיב נבואתיה גבי חגי זכריה ומלאכי, וחגי זכריה ומלאכי סוף נביאים הו, חשיב ליה בהדייהו.												!
ולכתביה לחזיה וליקדמיה												⚡
אידי דוטר מירכס.												!
מכדי ישעיה קדים מירמיה ויחזקאל, ליקדמיה לישעיה ברישא												⚡
כיון דמלכים סופיה חורבנא וירמיה כוליה חורבנא, ויחזקאל רישיה חורבנא וסופיה נחמתא, וישעיה כוליה נחמתא, סמיכנן חורבנא לחורבנא ונחמתא לנחמתא.												!
סידרן של כתובים: רות וספר תהלים, ואיוב ומשלי, קהלת, שיר השירים וקניות, דניאל ומגילת אסתר, עזרא ודברי הימים.	[ת"ר]											■
ולמ"ד: איוב בימי משה היה, ליקדמיה לאיוב ברישא												⚡
אתחוליה בפורענותא לא מתחלינן.												!
רות נמי פורענות היא												⚡
פורענות דאית ליה אחרית												!
למה נקרא שמה רות? שיצא ממנה דוד שריוהו להקב"ה בשירות ותושבחות.	דאמר רבי יוחנן:											■
ומי כתבן?												^
משה כתב ספרו ופרשת בלעם ואיוב												■
יהושע כתב ספרו ושמונה פסוקים שבתורה												■

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא		
שמואל כתב ספרו ושופטים ורות											!	◇	יד:	
דוד כתב ספר תהלים ע"י עשרה זקנים: ע"י אדם הראשון, על ידי מלכי צדק, ועל ידי אברהם, וע"י משה, ועל ידי הימן, וע"י ידותון, ועל ידי אסף, ועל ידי שלשה בני קרה											!	◇	יד:	
ירמיה כתב ספרו וספר מלכים וקנינות											!	◇	טו.	
חזקיה וסיעתו כתבו (ימש"ק סימן) ישעיה, משלי, שיר השירים וקהלת											!	◇	טז.	
אנשי כנסת הגדולה כתבו (קנד"ג סימן) יהזקאל ושנים עשר, דניאל ומגילת אסתר											!	◇	טז.	
עזרא כתב ספרו ויחס של דברי הימים עד לו.											!	◇	טז.	
מסייעא ליה לרב,											■		טז.	
לא עלה עזרא מבבל עד שיחס עצמו ועלה.	דאמר רב יהודה אמר רב:										■	◇	טז.	
ומאן אסקיה?											^	◇	טז.	
נחמיה בן חכליה.											!	◇	טז.	
יהושע כתב ספרו ושמונה פסוקים שבתורה.	אמר רב:										■	◇	טז.	
תניא כמאן דאמר: שמונה פסוקים שבתורה יהושע כתב,											■		טז.	
(דברים ל"ד) וימת שם משה עבד ה' - אפשר משה (מת) (מסורת הש"ס: [חי]) וכתב שם משה? אלא, עד כאן כתב משה, מכאן ואילך כתב יהושע, דברי ר"י, ואמרי לה ר' נחמיה	דתני: [ר"י/ר' נחמיה]										■	◇	טז.	
אפשר ס"ת חסר אות אחת? וכתבי: (דברים ל"א) לקוח את ספר התורה הזה אלא, עד כאן הקב"ה אומר ומשה אומר וכותב, מכאן ואילך הקב"ה אומר ומשה כותב בדמע, כמו שנאמר להלן: (ירמיהו לו) ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה ואני כותב על הספר בדיו.	אמר לו ר"ש:										■	◇	טז.	
כמאן אזלא הא דא"ר יהושע בר אבא אמר רב גידל אמר רב: שמונה פסוקים שבתורה יחיד קורא אותן? לימא, (ר"י היא) ודלא כר"ש	[ר' יהושע בר אבא אמר רב גידל אמר רב]										⚡		טז.	
אפילו תימא ר"ש, הואיל ואשתנו אשתנו.											!		טז.	
יהושע כתב ספרו.												■	טז.	
והכתיב: (יהושע כ"ד) וימת יהושע בן נון עבד ה'.												⚡	טז.	
דאסקיה אלעזר.												!	◇	טז.
והכתיב: (יהושע כ"ד) ואלעזר בן אהרן מת												⚡	טז.	
דאסקיה פנחס.												!	◇	טז.
שמואל כתב ספרו.												■	טז.	
והכתיב: (שמואל א' כ"ח) ושמואל מת												⚡	טז.	
דאסקיה גד החוזה ונתן הנביא.												!	◇	טז.
דוד כתב ספר תהלים על ידי עשרה זקנים.												■	טז.	
וליחשוב נמי איתן האזרחי												⚡	טז.	
איתן האזרחי זה הוא אברהם, כתיב הכא: (תהלים פ"ט) איתן האזרחי, וכתבי התם: (ישעיהו מ"א) מי העיר ממזרח צדק [וגו'].	רב:											!	◇	טז.
קא חשיב משה וקא חשיב הימן,												■	טז.	
הימן זה משה, כתיב הכא: הימן, וכתבי התם: (במדבר י"ב) בכל ביתי נאמן הוא	והאמר רב:											⚡	טז.	
תרי הימן הוו.												!	◇	טז.
משה כתב ספרו ופרשת בלעם ואיוב.												■	טז.	

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

מקרא-key:

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק	
מסייעא ליה לר' לוי בר לחמא,													טו.	
איוב בימי משה היה, כתיב הכא: (איוב י"ט) מי יתן אפוא ויכתבון מלי, וכתיב התם: (שמות ל"ג) ובמה יודע אפוא.	דא"ר לוי בר לחמא:										♦ ■	◊	טז.	
ואימא: בימי יצחק, דכתיב: (בראשית כ"ז) מי אפוא הוא הצד ציד ואימא: בימי יעקב: דכתיב: (בראשית מ"ג) אם כן אפוא זאת עשו ואימא: בימי יוסף, דכתיב: (בראשית ל"ז) איפה הם רועים											♪		טז.	
לא ס"ד, דכתיב: (איוב י"ט) מי יתן בספר ויוחקו, ומשה הוא דאיקרי מחוקק, דכתיב: (דברים ל"ג) וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק ספון.											!		טז.	
איוב בימי מרגלים היה, כתיב הכא: (איוב א') איש היה בארץ עוץ איוב שמו, וכתיב התם: (במדבר י"ג) היש בה עץ.	רבא:										♦ ■	◊	טז.	
מי דמל? הכא עוץ, התם עץ											♪		טז.	
הכי קאמר להו משה לישראל: ישנו לאותו אדם, ששנותיו ארוכות כעץ ומגין על דורו כעץ.											!		טז.	
ייתיב ההוא מרבנן קמיה דר' שמואל בן נחמני, ויתיב וקאמר: איוב לא היה ולא נברא אלא משל היה.	[ההוא מרבנן]										♦ ■	◊	טז.	
עליך אמר קרא: איש היה בארץ עוץ איוב שמו.	א"ל [ר' שמואל בר נחמני]										♪	◊	טז.	
אלא מעתה, (שמואל ב' י"ב) ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה וגו', מי הוה? אלא משל בעלמא, הכא נמי משל בעלמא.											!		טז.	
א"כ, שמו ושם עירו למה?											♪		טז.	
איוב מעולי גולה היה, ובית מדרשו בטבריא היה.	רבי יוחנן ורבי אלעזר:										♦ ■	◊	טז.	
מיתיבי: ימי שנותיו של איוב, משעה שנכנסו ישראל למצרים ועד שיצאו	מיתיבי:										♪		טז.	
אימא: כמשעה שנכנסו ישראל למצרים ועד שעה שיצאו.											!		טז.	
שבעה נביאים נתבאו לאומות העולם, ואלו הן: בלעם ואביו, ואיוב, אליפז התימני, ובלדד השוחי, וצופר הנעמתי, ואליהוא בן ברכאל הבוץ.	מיתיבי:										♪		טז.	
וליתעמיך, אליהוא בן ברכאל לאו מישראל הוה? והא כתי' ממשפחת רם אלא אינבוי אינבוי לאומות העולם, ה"נ איוב אינבוי אינבוי [לאומות העולם].											!		טז.	
אטו כולהו נביאי מי לא אינבוי לאומות העולם?											♪		טז.	
התם עיקר נביאותיהו לישראל, הכא עיקר נביאותיהו לאומות העולם.											!		טז.	
חסיד היה באומות העולם ואיוב שמו, ולא בא לעולם אלא כדי לקבל שכרו, הביא הקב"ה עליו יסורין התחיל מחרף ומגדף, כפל לו הקב"ה שכרו בעוה"ז [כדי] לטרדו מן העולם הבא	מיתיבי:										♪		טז.	
תנאי היא											!		טז.	
איוב בימי שפוט השופטים היה, שנאמר: (איוב כ"ז) הן אתם כולכם חזיתם ולמה זה הבל תהבלו, איהו דור שכולו הבל? הוי אומר: זה דורו של שפוט השופטים.	דתנאי, רבי אלעזר:										♦ ■	!	◊	טז.
איוב בימי אחשוורוש היה, שנאמר: (איוב מ"ב) ולא נמצא נשים יפות ככנות איוב בכל הארץ, איהו דור שנתבקשו בו נשים יפות? הוי אומר: זה דורו של אחשוורוש.	רבי יהושע בן קרחה:										♦ ■	!	◊	טז.
ואימא: בימי דוד, דכתיב: (מלכים א' א') ויבקשו נערה יפה התם בכל גבול ישראל,											♪	!	טז.	
הכא בכל הארץ.											!	!	טז.	
איוב בימי מלכות שבא היה, שנאמר: (איוב א') ותפל שבא ותקחם.	רבי נתן										♦ ■	!	◊	טז.
איוב בימי כשדים היה, שנאמר: (איוב א') כשדים שמו שלשה ראשים.	וחכ"א:										♦ ■	!	◊	טז.
איוב בימי יעקב היה, ודינה בת יעקב נשא, כתיב הכא: (איוב ב') כדבר אחת הנבלות תדברי, וכתיב התם: (בראשית ל"ד) כי נבלה עשה בישראל.	ויש אומרים:										♦ ■	!	◊	טז.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכולו תנאי סבירא להו דאיוב מישראל הוה, לבר מיש אומרים, דאי ס"ד מאומות העולם הוה, בתר דשכיב משה מי שריא שכינה על עובדי כוכבים?												טו
בקש משה שלא תשרה שכינה על עובדי כוכבים ונתן לו, שנאמר: (שמות ל"ג) ונפלינו אני ועמך.	והא אמר מר: [ברכות]											טז
דורו של איוב שטוף בזמה היה, שנאמר: הן אתם כולכם חזיתם ולמה זה הבל תהבלו, וכתיב: (שיר השירים ז) שובי שובי השולמית שובי - שובי ונחזה בך.	א"ר יוחנן:											טז
אימא: בנבואה, דכתיב: (ישעיהו א') חזון ישעיהו בן אמוץ												טז
א"כ, למה זה הבל תהבלו למה לי?												טז
מאי דכתיב: (רות א') ויהי בימי שפוט השופטים? דור ששופט את שופטיו, אומר לו: טול קיסם מבין שיניך, אומר לו: טול קורה מבין עיניך אמר לו: (ישעיהו א') כספך היה לסיגים, אמר לו: סבאך מהול במים.	וא"ר יוחנן:											טז
כל האומר מלכת שבא אשה היתה - אינו אלא טועה, מאי מלכת שבא? מלכותא דשבא.	ר' שמואל בר נחמני א"ר יונתן:											טז
(איוב א') ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על ה' ויבא גם השטן בתוכם, ויאמר ה' אל השטן מאין תבא ויען השטן וגו' - אמר לפניו: רבש"ע, שטתי בכל העולם כולו ולא מצאתי נאמן כעבדך אברהם, שאמרת לו: (בראשית י"ג) קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה, ואפילו הכי בשעה שלא מצא מקום לקבור את שרה, [עד שקנה בד' מאות שקל כסף], לא הרהר אחר מדותיך.												טז
(איוב א') ויאמר ה' אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אין כמוהו בארץ וגו' -												טז
גדול הנאמר באיוב יותר ממה שנאמר באברהם, דאילו באברהם כתיב: (בראשית כ"ב) כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה, ובאיוב כתיב: (איוב א') איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע.	ר' יוחנן:											טז
מאי וסר מרע?												טז
איוב וותרן בממונו היה, מנהגו של עולם - נותן חצי פרוטה לחנוני, איוב ויתרה משלו.	ר' אבא בר שמואל:											טז
(איוב א') ויען השטן את ה' ויאמר החנם ירא איוב אלהים, הלא אתה סכת בעדו ובעד ביתו וגו' -												טז
מאי מעשה ידיו ברכת?												טז
כל הנוטל פרוטה מאיוב מתברך.	רב שמואל בר רב יצחק:											טז
מאי (איוב א') ומקנהו פרץ בארץ?												טז
מקנהו של איוב פרצו גדרו של עולם, מנהגו של עולם - זאבים הורגים העזים, מקנהו של איוב - עזים הורגים את הזאבים.	ר' יוסי בר חנינא:											טז
(איוב א') ואולם שלח נא ידך וגע בכל אשר לו אם לא על פניך יברכך, (איוב א') ויאמר ה' אל השטן הנה כל אשר לו בידך רק אליו אל תשלח ידך וגו',												טז
(איוב א') ויהי היום ובניו ובנותיו אוכלים ושותים יין בבית אחיהם הבכור, ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר היו חורשות וגו'												טז
מאי הבקר היו חורשות והאתונות רועות על ידיהם?												טז
מלמד, שהטעימו הקב"ה לאיוב מעין העולם הבא.	ר' יוחנן:											טז
(איוב א') עוד זה מדבר וזה בא ויאמר אש אלהים וגו', עוד זה מדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו שלשה ראשים ויפשטו על הגמלים ויקחום וגו'. עוד זה מדבר וזה בא ויאמר בניך ובנותיך אוכלים ושותים יין בבית אחיהם הבכור, והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפול על הנערים וגו'.												טז
ויקם איוב ויקרע את מעילו ויגז את ראשו וגו', ויאמר ערום יצאתי מבטן אמי וערום אשוב שמה ה' נתן וה' לקח יהי שם ה' מבורך, בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה לאלהים.												טז
ויהי היום ויבואו בני האלהים להתיצב וגו', ויאמר ה' אל השטן אי מזה תבא ויען השטן את ה' ויאמר משוט בארץ [וגו']. אמר לפניו: רבש"ע, שטתי בכל העולם ולא מצאתי כעבדך אברהם, שאמרת לו: (בראשית י"ג) קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה, ובשעה שבקש לקבור שרה לא מצא מקום לקבורה, ולא הרהר אחר מדותיך.												טז
(איוב ב') ויאמר ה' אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אין כמוהו בארץ וגו' ועודנו מחזיק בתומתו, ותסיתני בו לבלעו הנם												טז

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-השותפין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו, כאדם שמסיתין אותו וניסת.	רבי יוחנן:										■	טז.
יורד ומתעה ועולה ומרגיז, נוטל רשות ונוטל נשמה.	במתניתא תנא:										■	טז.
(איוב ב') ויען השטן את ה' ויאמר עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו, אולם שלח נא ידך וגע אל עצמו ואל בשרו אם לא (על) (מסורת הש"ס: [אל]) פניך יברכך, ויאמר ה' אל השטן הנו בידך אך את נפשו שמור, ויצא השטן מאת פני ה' ויך את איוב וגו'											■	טז.
קשה צערו של שטן יותר משל איוב, משל לעבד שאמר לו רבו: שבור חבית ושמור את יינה.	רבי יצחק:										◇	טז.
הוא שטן הוא יצר הרע הוא מלאך המות. הוא שטן, דכתיב: (איוב ב') ויצא השטן מאת פני ה' הוא יצר הרע, כתיב התם: (בראשית ו') רק רע כל היום, וכתוב הכא: רק אליו אל תשלח ידך. הוא מלאך המות, דכתיב: (איוב א') (רק) [אך] את נפשו שמור, אלמא בדידיה קיימא.	ר"ל:										◇	טז.
שטן ופנינה לשם שמים נתכוונו. שטן, כיון דחויא להקדוש ברוך הוא דנטיה דעתיה בתר איוב, אמר: חס ושלום, מינשי ליה לרחמנותיה דאברהם פנינה, דכתיב: (שמואל א' א') וכעסתה צרתה גם כעס בעבור הרעימה.	ר' לוי:										◇	טז.
דרשה רב אחא בר יעקב בפפוניא, אתא שטן נשקיה לכרעיה.										○		טז.
(איוב ב') בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו											■	טז.
בשפתיו לא חטא, בלבו חטא.	רבא:										■	טז.
מאי קאמר?											^	טז.
(איוב ט') ארץ נתנה ביד רשע פני שופטיה יכסה אם לא אפיו מי הוא											!	טז.
בקש איוב להפוך קערה על פיה	רבא:										■	טז.
לא דבר איוב אלא כנגד השטן.	אמר ליה אביי:										■	טז.
ארץ נתנה ביד רשע	כתנאי:										■	טז.
בקש איוב להפוך קערה על פיה	רבי אליעזר										■	טז.
לא דבר איוב אלא כלפי שטן.	אמר לו רבי יהושע:										■	טז.
(איוב י') על דעתך כי לא ארשע ואין מידך מציל											■	טז.
בקש איוב לפטור את כל העולם כולו מן הדין, אמר לפניו: רבוננו של עולם, בראת שור פרסותיו סדוקות, בראת חמור פרסותיו קלוטות בראת גן עדן, בראת גיהנם בראת צדיקים, בראת רשעים, מי מעכב על ידך ומאי אהדרו ליה חבריה דאיוב?	רבא:										■	טז.
(איוב ט"ו) אף אתה תפר יראה ותגרע שיחה לפני אל - ברא הקדוש ברוך הוא יצר הרע, ברא לו תורה תבלין.											!	טז.
מאי דכתיב: (איוב כ"ט) ברכת אובד עלי תבא ולב אלמנה ארנין?	דרש רבא:										■	טז.
ברכת אובד עלי תבא - מלמד שהיה גזול שדה מיתומים ומשביחה ומחזירה להן ולב אלמנה ארנין - דכל היכא דהוה (איכא) אלמנה דלא הוו נסבי לה, הוה אזיל שדי שמיה עילויה, והוה אתו נסבי לה.											◇	טז.
(איוב ו') לו שקול ישקל כעשי והותי במאזנים ישאו יחד											■	טז.
עפרא לפומיה דאיוב, חברותא כלפי שמיא?	רב:										■	טז.
(איוב ט') לו יש בינינו מוכיח ישת ידו על שנינו											■	טז.
עפרא לפומיה דאיוב, כלום יש עבד שמוכיח את רבו?	רב:										■	טז.
(איוב ל"א) ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה											■	טז.
עפרא לפומיה דאיוב, איהו באחרניתא, אברהם אפילו בדידיה לא איסתכל. דכתיב: (בראשית י"ב) הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את, מכלל דמעיקרא לא הוה ידע לה.	רבא:										■	טז.
(איוב ז') כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה											■	טז.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-השותפין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ו	ז	ח	ט	י	כ
מכאן שכפר איוב בתחיית המתים.	רבא:										■
(איוב ט') אשר בשערה ישופני והרבה פצעי חנם											■
איוב בסערה חרף ובסערה השיבוהו. בסערה חרף, דכתיב: אשר בשערה ישופני, אמר לפניו: רבונו של עולם, שמא רוח סערה עברה לפניך ונתחלף לך בין איוב לאויב בסערה השיבוהו, דכתיב: (איוב ל"ח) ויען ה' את איוב מן הסערה ויאמר [וגו'] אור נא כגבר חלציך (אשאלך) [ואשאלך] והודיעני, אמר לו: הרבה נימין בראתי באדם, וכל נימא ונימא בראתי לה גומא בפני עצמה, שלא יהו שתיים יונקות מגומא אחת, שאלמלי שתיים יונקות מגומא אחת - מחשיכות מאור עיניו של אדם, בין גומא לגומא לא נתחלף לי, בין איוב לאויב נתחלף לי?	רבה:										■
(איוב ל"ח) מי פלג לשטף תעלה [וגו']											■
הרבה טיפין בראתי בעבים, וכל טיפה וטיפה בראתי לה דפוס בפני עצמה, כדי שלא יהו שתי טיפין יוצאות מדפוס אחד, שאלמלי שתי טיפין יוצאות מדפוס אחד - מטשטשות את הארץ ואינה מוציאה פירות, בין טיפה לטיפה לא נתחלף לי, בין איוב לאויב נתחלף לי?											◇
מאי משמע דהאי תעלה לישנא דדפוס היא?											^
דכתיב: (מלכים א' י"ח) ויעש תעלה כבית סאתים זרע.	רבה בר שילא:										!
(איוב ל"ח) ודרך לחזיון קולות											■
הרבה קולות בראתי בעבים, וכל קול וקול בראתי לו שביל בפני עצמו, כדי שלא יהו שתי קולות יוצאות משביל אחד, שאלמלי שתי קולות יוצאות משביל אחד - מחריבין את כל העולם, בין קול לקול לא נתחלף לי, בין איוב לאויב נתחלף לי?											◇
(איוב ל"ט), הידעת עת לדת יעלי סלע חולל אילות תשמור											■
יעלה זו אכזרית על בניה, בשעה שכורעת ללדת, עולה לראש ההר כדי שיפול ממנה וימות, ואני מזמין לה נשר שמקבלו בכנפיו ומניחו לפניו, ואלמלי מקדים רגע אחד או מתאחר רגע אחד מיד מת, בין רגע לרגע לא נתחלף לי, בין איוב לאויב נתחלף לי?											◇
(איוב ל"ט) חולל אילות תשמור											■
אילה זו רחמה צר, בשעה שכורעת ללדת, אני מזמין לה דרקון שמכישה בבית הרחם ומתרפה ממולדה, ואלמלי מקדים רגע אחד או מאחר רגע אחד מיד מתה, בין רגע לרגע לא נתחלף לי, בין איוב לאויב נתחלף לי?											◇
(איוב ל"ד) [איוב] לא בדעת ידבר ודבריו לא בהשכל, (וכתיב: (איוב מ"ב) כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב)											■
מכאן שאין אדם נתפס בשעת צערו.	רבא:										◇
(איוב ב') וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקומו אליפו התימני ובללדד השוחי וצופר הנעמתי ויועדו יחדו לבוא לנוד לו ולנחמו											■
מאי ויועדו יחדו?											^
מלמד שנכנסו כולן בשער אחד, ותנא: בין כל אחד ואחד שלש מאות פרסי.	רב יהודה אמר רב:										!
מנא הוה ידעי?											^
כלילא הוה להו, ואיכא דאמרי: אילני הוה להו, וכיון דכמשי הוה ידעי.	איכא דאמרי:										!
היינו דאמרי אינשי: או חבא כחברי דאיוב או מיתותא.	רבא										◇
(בראשית ו') ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות יולדו להם											■
רביה באה לעולם	רבי יוחנן :										◇
מריבה באה לעולם.	ריש לקיש:										◇
לדיך דאמרת רבייה באה לעולם, מפני מה לא נכפלו בנותיו של איוב?	אמר ליה ריש לקיש לרבי יוחנן:										?
נהי דלא נכפלו בשמות, אבל נכפלו ביופי, דכתיב: (איוב מ"ב) ויהי לו שבענה בנים ושלוש בנות, ויקרא שם האחת ימימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרן הפוך,	אמר לו: [רבי יוחנן]										!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ימימה - שהיתה דומה ליום,												טז:
קציעה - שהיה ריחה נודף כקציעה,												טז:
קרן הפוך - אמרי דבי רבי שילא: שדומה לקרנא דקרש.	[דבי רבי שילא]											טז:
מחויכו עלה במערבא, קרנא דקרש לקותא היא	[במערבא]											טז:
ככורכמא דרישקא במיניה, שנאמר: (ירמיהו ד') כי תקרעי בפוך.	אלא אמר רב חסדא:											טז:
רבי שמעון ברבי איתלידא ליה ברתא, הוה קא חלש דעתיה,												טז:
אמר ליה אבוא: רביה באה לעולם.	[רבי]											טז:
תנחומין של הבל ניחמך אבוך	אמר ליה בר קפרא:											טז:
אי אפשר לעולם בלא זכרים ובלא נקבות, אלא אשרי למי שבניו זכרים, אוי לו למי שבניו נקבות אי אפשר לעולם בלא בסם ובלא בורסי, אשרי מי שאומנותו בוסמי, אוי למי שאומנותו בורסי.	[דתניא:]											טז:
(בראשית כ"ד) וה' ברך את אברהם בכל	כתנאי:											טז:
מאי בכל?												טז:
שלא היתה לו בת	רבי מאיר:											טז:
שהיתה לו בת	רבי יהודה:											טז:
בת היתה לו לאברהם ובכל שמה	אחרים:											טז:
איצטגנינות היתה בלבו של אברהם אבינו, שכל מלכי מזרח ומערב משכימין לפתחו	ר"א המודעי:											טז:
אבן טובה היתה תלויה בצוארו של אברהם אבינו, שכל חולה הרואה אותו מיד מתרפא, ובשעה שנפטר אברהם אבינו מן העולם - תלאה הקדוש ברוך הוא בגלגל חמה.	רבי שמעון בן יוחי:											טז:
היינו דאמרי אינשי: אידלי יומא אידלי קצירא.	אביי:											טז:
שלא מרד עשו בימיו.	דבר אחר:											טז:
שעשה ישמעאל תשובה בימיו.	דבר אחר:											טז:
שלא מרד עשו בימיו מנלן?												טז:
דכתיב: (בראשית כ"ה) ויבא עשו מן השדה והוא עיף, ותנא: אותו היום נפטר אברהם אבינו, ועשה יעקב אבינו תבשיל של עדשים לנחם את יצחק אביו.												טז:
ומ"ש של עדשים?												טז:
מה עדשה זו אין לה פה, אף אבל אין לו פה.	במערבא משמיה דרבה בר מרי:											טז:
מה עדשה זו מגולגלת, אף אבילות מגולגלת ומחזרת על באי העולם.	דבר אחר:											טז:
מאי בינייהו?												טז:
איכא בינייהו לנחומי בביעי.												טז:
חמש עבירות עבר אותו רשע באותו היום: בא על נערה מאורסה, והרג את הנפש, וכפר בעיקר, וכפר בתחיית המתים, ושט את הבכורה.	רבי יוחנן:											טז:
בא על נערה מאורסה - כתיב הכא: (בראשית כ"ה) ויבא עשו מן השדה, וכתיב התם: (דברים כ"ב) כי בשדה מצאה.												טז:
הרג את הנפש - כתיב הכא: עיף, וכתיב התם: (ירמיהו ד') אוי נא לי כי עיפה נפשי להורגים.												טז:
וכפר בעיקר - כתיב הכא: (בראשית כ"ה) למה זה לי, וכתיב התם: (שמות ט"ו) זה אלי ואנוהו.												טז:
וכפר בתחיית המתים - דכתיב: (בראשית כ"ה) הנה אנכי הולך למות.												טז:
ושט את הבכורה - דכתיב: (בראשית כ"ה) ויבן עשו את הבכורה.												טז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראייה
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א
שעשה ישמעאל תשובה בימיו.	דבר אחר:	!	!									◇
ושעשה ישמעאל תשובה בימיו מנלן?												◇
כי הא דרבינא ורב חמא בר בוזי הוו יתבי קמיה דרבא וקא מנמנמ רבא												!
ודאי דאמריתו: כל מיתה שיש בה גויעה - זו היא מיתתן של צדיקים?	א"ל רבינא לרב חמא בר בוזי											!
אין.	א"ל: [רב חמא בר בוזי]											!
והא דור המבול												!
אנן גויעה ואסיפה קאמרינן.	א"ל: [רב חמא בר בוזי]											!
והא ישמעאל דכתיב ביה גויעה ואסיפה												!
אדהכי איתער בהו רבא, אמר להו: דרדקי, הכי א"ר יוחנן: ישמעאל עשה תשובה בחיי אביו, שנאמר: (בראשית כ"ה) ויקברו אותו יצחק וישמעאל בניו.	[רבא -ר' יוחנן]											!
ודילמא דרך חכמתן קא חשיב להו												!
אלא מעתה (בראשית ל"ה) ויקברו אותו עשו ויעקב בניו, מאי טעמא לא חשיב להו דרך חכמתן? אלא מדאקדמיה - אדבורי אדבריה, ומדאדבריה - שמע מינה: תשובה עבד בימיו.												!
שלשה הטעימן הקב"ה בעולם הזה מעין העולם הבא, אלו הן: אברהם, יצחק ויעקב.	ת"ר:											■
אברהם, דכתיב ביה: (בראשית כ"ד) בכל												■
יצחק, דכתיב ביה: (בראשית כ"ז) מכל												■
יעקב, דכתיב ביה: (בראשית ל"ג) כל.												■
שלשה לא שלט בהן יצר הרע, אלו הן: אברהם, יצחק ויעקב, דכתיב בהו: בכל, מכל, כל.												■
אף דוד, דכתיב: (תהלים ק"ט) ולבי חלל בקרבי.	ויש אומרים:											■
ואידך?												!
צעריה הוא דקא מדכר.												!
ששה לא שלט בהן מלאך המות, ואלו הן: אברהם, יצחק ויעקב, משה, אהרן ומרים.	תנו רבנן:											■
אברהם, יצחק ויעקב, דכתיב בהו: בכל, מכל כל												■
משה, אהרן ומרים, דכתיב בהו: (במדבר ל"ג) על פי ה'.												■
והא מרים לא כתיב בה על פי ה'.												!
מרים נמי בנשיקה מתה, דאתיא שם שם ממש, ומפני מה לא נאמר בה על - פי ה'? שגנאי הדבר לומר.	ר"א:											!
שבעה לא שלט בהן רמה ותולעה, ואלו הן: אברהם, יצחק ויעקב, משה, אהרן ומרים, ובנימין בן יעקב.	תנו רבנן:											■
אברהם, יצחק ויעקב, דכתיב [בהו]: בכל, מכל, כל												■
משה, אהרן ומרים, דכתיב [בהו]: ע"פ ה'												■
בנימין בן יעקב, דכתיב: (דברים ל"ג) ולבנימין אמר ידיד ה' ישכון לבטח עליו.												■
אף דוד, דכתיב: (תהלים ט"ז) אף בשרי ישכון לבטח.	ר"א:											■
ואידך?												!
ההוא רחמי הוא דקא בעי.												!
ארבעה מתו בעטיו של נחש, ואלו הן: בנימין בן יעקב, ועמרם אבי משה, וישי אבי דוד, וכלאב בן דוד.	תנו רבנן:											■

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא-:	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-
--	---

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
וכולהו גמרא, לבר מישי אבי דוד דמפרש ביה [קרא], דכתיב: (שמואל ב' י"ז) ואת עמשא שם אבשלום תחת יואב על הצבא ועמשא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגיל בת נחש אחות צרויה אם יואב, וכי בת נחש היא? והלא בת ישי היא, דכתיב: (דברי הימים א' ב') ואחיותיהם צרויה ואביגיל אלא, בת מי שמת בעטיו של נחש.												■		יז.
הדרן עלך השותפין.													◇	

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
לא יחפור אדם בור סמוך לבורו של חברו, ולא שיה ולא מערה, ולא אמת המים ולא נברכת כובסין - אא"כ הרחיק מכותל חברו שלשה טפחים וסד בסיד.												■
ומרחיקים את הגפת ואת הזבל, ואת המלח ואת הסיד, ואת הסלעים מכותלו של חברו שלשה טפחים וסד בסיד.												■
מרחיקין את הזרעים ואת המחרישה ואת מי רגלים מן הכותל שלשה טפחים.												■
ומרחיקין את הרחים שלשה מן השכב, שהן ארבעה מן הרכב ואת התנור - שלשה מן הכליא, שהן ארבעה מן השפה.												■
פתח בבור ומסיים בכותל												◇
מכותל בורו שנינו.	אביי, ואיתימא רב יהודה:											◇
וליתני: אא"כ הרחיק מבורו של חברו ג' טפחים												◇
הא קמ"ל, דכותל בור שלשה טפחים, נפקא מינה - למקח וממכר												!
האומר לחבירו בור וכותליה אני מוכר לך - צריך שיהא הכותל שלשה טפחים.	כדתניא:											!
הבא לסמוך בצד המצר	איתמר:											■
סומך	אביי:											◇
אינו סומך.	רבא:											◇
בשדה העשויה לבורות - דברי הכל אינו סומך, כי פליגי - בשדה שאינה עשויה לבורות,												■
אביי אמר סומך, דהא אינה עשויה לבורות	[אביי]											■
רבא אמר אינו סומך, דאמר ליה: כי היכי דאת אימלכת וחפרת, אנא נמי ממלכנא וחפרנא.	[רבא]											■
בשדה שאינה עשויה לבורות - דברי הכל סומך, כי פליגי - בשדה העשויה לבורות,	איכא דאמרי:											■
אביי אמר סומך, אפילו לרבנן דאמרי: מרחיקין את האילן מן הבור עשרים וחמשה אמה, התם הוא דבעידנא דקא נטע איתא לבור, אבל הכא בעידנא דקא חפר ליתא לבור	[אביי]											■
ורבא אמר אינו סומך, ואפילו לר' יוסי דאמר: זה חופר בתוך שלו וזה נוטע בתוך שלו, הני מילי התם - דבעידנא דקא נטע ליתנהו לשרשיו דמזקי לה לבור, אבל הכא - אמר ליה: כל מרא ומרא דקא מחיית קא מרפית לה לארעאי.	[רבא]											■
לא יחפור אדם בור סמוך לבורו של חברו	תנן:											◇
טעמא דאיכא בור, הא ליכא בור סומך												■
בשלמא להך לישנא דאמרת: בשדה שאינה עשויה לבורות דברי הכל סומך, מתניתין - בשדה שאינה עשויה לבורות, אלא להך לישנא דאמרת: בשדה שאינה עשויה לבורות פליגי, בשלמא לרבא ניהא, אלא לרבא קשיא												◇
הא איתמר עלה, אמר אביי ואיתימא רב יהודה: מכותל בורו שנינו.	אמר לך רבא:											◇
ואיתמר עלה, אמר אביי ואיתימא רב יהודה: מכותל בורו שנינו	איכא דאמרי:											◇
בשלמא להך לישנא דאמרת: בשדה העשויה לבורות דברי הכל אינו סומך, מתניתין - בשדה העשויה לבורות, אלא להך לישנא דאמרת: בשדה העשויה לבורות פליגי, בשלמא לרבא ניהא, אלא לאביי קשיא												◇
מתני' - שבאו לחפור בבת אחת.	אמר לך אביי:											!
סלע הבא בידים - זה חופר בורו מכאן, וזה חופר בורו מכאן, זה מרחיק שלשה טפחים וסד בסיד, וזה מרחיק שלשה טפחים וסד בסיד	תא שמע:											◇
בא בידים שאני.												!
ודקארי לה מאי קארי לה?												◇
בא בידים איצטריכא ליה, ס"ד אמנא: כיון דבא בידים ליבעי נמי רווחא טפי, קא משמע לן.												!

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא 𐄀
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ-!
 proof-ראייה ■

◆ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מבאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
מרחיקין את הגפת, ואת הזבל, ואת המלה, ואת הסיד, ואת הסלעים מכותלו של חבירו ג' טפחים או סד בסיד	תא שמע:										𐄀	י:
טעמא דאיכא כותל, הא ליכא כותל - סומך											𐄀	יח.
לא, כי ליכא כותל נמי לא סמיך.											!	יח.
ואלא מאי קא משמע לן?											𐄀	יח.
הא קא משמע לן, דהני קשו לכותל.											!	יח.
מרחיקים את הזרעים, ואת המחרישה, ואת מי רגלים מן הכותל שלשה טפחים	תא שמע:										𐄀	יח.
טעמא דאיכא כותל, הא ליכא כותל - סמיך											𐄀	יח.
לא, כי ליכא כותל נמי לא סמיך.											!	יח.
ואלא מאי קמ"ל?											𐄀	יח.
הא קא משמע לן, דמתנתא קשה לכותל.											!	יח.
ואת הריחים - ג' מן השכב שהן ד' מן הרכב	תא שמע:										𐄀	יח.
טעמא דאיכא כותל, הא ליכא כותל - סמיך											𐄀	יח.
לא, כי ליכא כותל נמי לא סמיך.											!	יח.
ואלא מאי קא משמע לן?											𐄀	יח.
הא קא משמע לן, דטיריא קשה לכותל.											!	יח.
ואת התנור - שלשה מן הכליא שהן ד' מן השפה	תא שמע:										𐄀	יח.
טעמא דאיכא כותל, הא ליכא כותל - סמיך											𐄀	יח.
לא, כי ליכא כותל נמי לא סמיך.											!	יח.
אלא מאי קא משמע לן?											𐄀	יח.
הא קא משמע לן, דהבלא קשה לכותל.											!	יח.
לא יפתח אדם חנות של נחתומין ושל צבעין תחת אוצרו של חבירו, ולא רפת בקר	תא שמע:										𐄀	יח.
טעמא דאיכא אוצר, הא ליכא אוצר - עביד											𐄀	יח.
דירה שאני.											!	יח.
דיקא נמי, דתני עלה: אם היתה רפת בקר קודמת לאוצר - מותר.											■	יח.
לא יטע אדם אילן סמוך לשדה אלא אם כן הרחיק ממנו ד' אמות, ותני עלה: ד' אמות שאמרו, כדי עבודת הכרם	תא שמע:										𐄀	יח.
טעמא דמשום כדי עבודת הכרם, הא לאו משום כדי עבודת הכרם - סמיך, ואע"ג דאיכא שרשין דקא מזקן											𐄀	יח.
הכא במאי עסקינן - דמפסיק צונמא.											!	יח.
היה גדר בינתים - זה סומך לגדר מכאן, וזה סומך לגדר מכאן.	ת"ש:										𐄀	יח.
ה"ג בצונמא.											!	יח.
אי הכי, אימא סיפא: היו שרשיו יוצאין בתוך של חבירו - מעמיק להן שלשה טפחים כדי שלא יעכב המחרישה ואי דמפסיק צונמא, מאי בעו התם?											𐄀	יח.
ה"ק: ואי לאו צונמא, והיו שרשיו יוצאין לתוך של חבירו - מעמיק שלשה טפחים כדי שלא יעכב המחרישה.											!	יח.
מרחיקין את האילן מן הבור עשרים וחמש אמה	תא שמע:										𐄀	יח.

<p>מזמרה- statement challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה</p>	<p>disputants- חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה</p>
<p>מקרא- key:</p>	

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator													
מזמרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
טעמא דאיכא בור, הא ליכא בור - סמיך															ית.
לא, כי ליכא בור נמי לא סמיך, והא קמ"ל, דעד כ"ה אמה אזלי שרשים ומזקי לבור.															ית.
ואם אילן קדם - לא יקוץ	אי הכי, אימא סיפא:														ית.
ואי דלא סמיך, היכי משכחת לה?															ית.
בלוקח	כדא"ר פפא:														ית.
ה"נ בלוקח.															ית.
מרחיקין את המשרה מן הירק, ואת הכרישין מן הבצליון, ואת החרדל מן הדבורים	ת"ש:														ית.
טעמא דאיכא ירק, הא ליכא ירק - סמיך															ית.
לא, כי ליכא ירק נמי לא סמיך, והא קמ"ל, דהני קשו אהדדי.															ית.
רבי יוסי מתיר בחרדל, מפני שיכול לומר לו: עד שאתה אומר לי הרחק חרדלך מן דבוראי, הרחק דבורך מן חרדלאי, שבאות ואוכלות לגלוגי חרדלאי	א"ה, אימא סיפא: [רבי יוסי]														ית.
ואי דלא סמיך, היכי משכחת לה?															ית:
בלוקח.	רב פפא:														ית:
אי בלוקח, מאי טעמא דרבנן? ועוד, מאי טעמא דרבי יוסי? אפילו משרה וירקא נמן															ית:
קא סברי רבנן: על המזיק להרחיק את עצמו.	רבינא:														ית:
מכלל דר' יוסי סבר: על הניזק להרחיק את עצמו, אי על הניזק, אפי' משרה וירקא נמן															ית:
אלא, לעולם ר' יוסי נמי על המזיק סבירא ליה, והכי קאמר להו רבי יוסי לרבנן: תינח משרה וירקא, דהני מזקי הני והני לא מזקי הני, אלא חרדל ודבורים - תרוייהו מזקי אהדדי.	[ר' יוסי]														ית:
ורבנן?															ית:
דבורים לחרדל לא מזקי ליה, אי בבינתא - לא משכחא ליה, אי בטרפא - הדר פארי.	[רבנן]														ית:
וסבר ר' יוסי על המזיק להרחיק את עצמו?															ית:
אע"פ שהבור קודמת לאילן - לא יקוץ, שזה חופר בתוך שלו, וזה נוטע בתוך שלו	והתנן, רבי יוסי אומר:														ית:
אלא, לעולם ר' יוסי על הניזק ס"ל, ולדבריהם דרבנן קאמר להו: לדידי על הניזק להרחיק את עצמו, ואפי' משרה וירקא לא בעי רחוקי, אלא לדידכו דאמריתו על המזיק, תינח משרה וירקא, דהני מזקי הני והני לא מזקי הני, אלא חרדל ודבורים - תרוייהו מזקי אהדדי.															ית:
ורבנן?															ית:
דבורים לחרדל לא מזקי ליה, אי בבינתא - לא משכחת ליה, אי בטרפא - הדר פארי.	[רבנן]														ית:
ולא נברכת הכובסין וכו'.															ית:
לא שנו אלא מן המחצון, אבל מן הנדיין - ד' אמות.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:														ית.
נברכת הכובסין - ד' אמות,	תניא נמי הכי:														ית.
ג' טפחים	והא אנן תנן:														ית.
אלא לאו ש"מ כדרב נחמן.															ית.
ואיכא דרמי להו מירמי															ית.
נברכת הכובסין - ג' טפחים,	תנן:														ית.
ארבע אמות	והתניא:														ית.
לא קשיא: כאן מן המחצון, כאן מן הנדיין.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:														ית.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מתני לה בהדיא: אלא אם כן הרחיק משפת מחמצן ולכותל ג' טפחים. וסד בסיד.	רב חייה בריה דרב אויא:											■
וסד בסיד תנן, או דילמא או סד בסיד תנן?	איבעיא להו:											◇
פשיטא דוסד בסיד תנן, דאי סלקא דעתך דאו סד בסיד תנן, אם כן ליערביניהו וליתנינהו												◇
דילמא משום דלא דמי האי היוזיקא להאי היוזיקא, רישא - היוזיקא דמתונא, סיפא - היוזיקא דהבלא.												⚡
סלע הבא בידיים - זה חופר בורו מכאן, וזה חופר בורו מכאן, זה מרחיק ג' טפחים וסד בסיד, וזה מרחיק ג' טפחים וסד בסיד	ת"ש, רבי יהודה אומר:											⚡
טעמא דבא בידיים, הא לא בא בידיים - לא												⚡
ה"ה דאף על גב דלא בא בידיים נמי סד בסיד, ובא בידיים איצטריכא ליה, סד"א כיון דבא בידיים ליבעי רווחא טפי, קמ"ל.												!
מרחיקין את הגפת ואת הזבל ואת המלה ואת הסלעים וכו'.												■
במה טומנין ובמה אין טומנין? אין טומנין לא בגפת ולא בזבל ולא במלה, ולא בסיד ולא בחול, בין לחין בין יבשין.	תנן התם:											◇
מאי שנא הכא דקתני סלעים ולא קתני חול, ומאי שנא התם דקתני חול ולא קתני סלעים?												⚡
לפי שאין דרכן של בני אדם להטמין בסלעים.	רב יוסף:											◇
וכי דרכן של בני אדם להטמין בגיזו צמר ולשונות של ארגמן?	אמר ליה אביי:											⚡
טומנין בגיזו צמר ובציפי צמר, ובלשונות של ארגמן ובמוכין, ואין מטלטלין אותן	דתניא:											⚡
(איוב 1"ו) יגיד עליו ריעו, תנא הכא סלעים וה"ה לחול, תנא התם חול והוא הדין לסלעים.	אלא אמר אביי:											◇
אי יגיד עליו ריעו, ליתנינהו לכולהו בחדא, וליתני חדא מנייהו באידך וה"ה לאידך	א"ל רבא:											⚡
התם היינו טעמא דלא קתני סלעים, משום דמשתכי לה לקדרה, הכא היינו טעמא דלא קתני חול, משום דמחמימי חיים ומקרירי קריר.	אלא אמר רבא:											◇
והא תני רבי אושעיא חול	[רבי אושעיא]											⚡
התם במתונא.												!
תנא דידן נמי ליתני ולוקמיה במתונא												⚡
הא תנא ליה אמת המים.												!
אטו מי לא קתני אמת המים וקתני נברכת הכובסין?												⚡
הנהו צריכי, דאי תנא אמת המים - משום דקביעא, אבל נברכת הכובסין דלא קביעא - אימא לא ואי תנא נברכת הכובסין - משום דקווי קיימי, אבל אמת המים - לא, צריכא.												!
מרחיקין את הזרעים ואת המחרשה וכו'.												■
זרעים, תיפוק ליה משום מחרשה												⚡
במפולת יד.												◇
מחרשה, ותיפוק ליה משום זרעים												⚡
בחורש לאילנות.												◇
ותיפוק ליה משום מ"א												⚡
תנא בארץ ישראל קאי, דכתיב: (דברים י"א) למטר השמים תשתה מים.												◇
למימרא, דזרעים לצדדין קא משתרשי,												⚡
המברין את הגפן בארץ, אם אין על גבה עפר שלשה טפחים - לא יביא זרע עליה, ותני עלה: אבל זורע את הצדדין אילך ואילך	והא תנן:											⚡

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
--	---

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מפני שמחלידין את הקרקע ומעלין עפר תיחוח.	אמר רבי הגא בשם רבי יוסי:											!	◇	
ואת מי רגלים מן הכותל - ג' טפחים וכו'.													■	<
מותר לאדם להשתין מים בצד כותלו של חברו, דכתיב: (מלכים א' כ"א) והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועוזב בישראל.	רבה בר בר חנה:												■	◇
ואת מי רגלים מן הכותל - שלשה טפחים	והא אנו תנו:											!	◇	
התם בשופכין.												!	◇	
לא ישתין אדם מים בצד כותלו של חברו - אלא אם כן הרחיק ממנו ג' טפחים בד"א - בכותל לבינים, אבל בכותל אבנים - בכדי שלא יזיק, וכמה? טפח, ושל צונמא - מותר	ת"ש:												!	◇
תיובתא דרבה בר בר חנה תיובתא.													■	◇
והא רבה בר בר חנה קרא קאמר													!	◇
התם הכי קאמר: אפילו מידי דדרכיה לאישתוני בקיר לא שביקנא ליה, ומאי ניהו? כלבא.													!	◇
רקיק אינו ממעט בחלון.	ר' טובי בר קיסנא אמר שמואל:												■	◇
מאי איריא רקיק? אפלי עבה נמי													!	◇
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא עבה כיון דאיחזי ליה לא מבטיל ליה, אבל רקיק דממאס - אימא בטולי מבטיל ליה, קמ"ל.													!	◇
ותיפוק ליה דהוה ליה דבר שהוא מקבל טומאה, וכל דבר שהוא מקבל טומאה - אינו חוצץ בפני הטומאה													!	◇
שנילש במי פירות.													!	◇
קופה מלאה תבן, וחבית מלאה גרוגרות המונחים בחלון, רואין, כל שאילו ינטלו ויכולין תבן וגרוגרות לעמוד בפני עצמן - חוצצין, ואם לאו - אין חוצצין	מיתביב:												!	◇
והא תבן חזי לבהמתן													!	◇
בסריא.													!	◇
חזי לטינא													!	◇
דאית ביה קוצי.													!	◇
חזי להסקה													!	◇
במתונא.													!	◇
חזי להסק גדול													!	◇
הסק גדול לא שכיח.													!	◇
גרוגרות - הא חזו ליה													!	◇
בשהתריפו.	שמואל:												!	◇
בשהתריפו.	וכן תני רבה בר אבוה:												!	◇
האי חבית היכי דמיא?													!	◇
אי דפומא לבר													!	◇
היא גופה תיחוצין, דהא כלי חרש אינו מטמא מגבן													!	◇
אלא דפומא לגאו.													!	◇
ואי בעית אימא: לעולם דפומא לבר, הכא במאי עסקינן - בחבית של מתכת.													!	◇

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ? קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
עשבין שתלשן והניחן בחלון, או שעלו מאליהן בחלונות, ומטלוניות שאין בהן שלש על שלש, והאבר והבשר המדולדלין בבהמה ובחיה ועוף ששכן בחלון, ועובד כוכבים שישב בחלון, ובן שמנה המונח בחלון, והמלח, וכלי חרס, וספר תורה - כולם ממעטין בחלון אבל השלג, והברד, והגליד, והכפור, והמים - כולן אין ממעטין בחלון	מיתבי:										■	?	◇
והא עשבין חזו לבהמתן												?	
באפרזתא.												!	◇
או שעלו מאליהן												■	◇
כיון דקשו לכותל שקיל להן												?	
בכותל חורבה.	רבה:											!	◇
אפילו בכותל יישוב, בבאין חוץ לשלשה לחלון.	רב פפא:											!	◇
מטלוניות												■	◇
חזו ליה לקריעה דלבושא.												?	
בסמיכתא.												!	◇
חזו לאומנא												?	
בריסקא.												!	
אי בריסקא, שאין בהן שלש על שלש, שאין בהן ארבעה על ארבעה מיבעי ליה												?	
כעין ריסקא.												!	◇
והאבר והבשר המדולדלין בבהמה ובחיה												■	◇
ערקא ואזלא												?	
בקשורה.												!	◇
שחיט לה												?	
בטמאה.												!	
מזבין לה לנכרין												?	
בכחושה.												!	
פסיק שדי לה לכלבים												?	
כיון דאיכא צער בעלי חיים לא עביד.												!	◇
ועוף ששכן בחלון												■	◇
פרח ואזיל												?	
בקשור.												!	◇
שחיט ליה												?	
בטמא.												!	
מזבין ליה לנכרין												?	
בקלניתא.												!	
יהיב ליה לינוקא												?	
במסרט.												!	
קלניתא לא מסרטא												?	

✦ חולקים-disputants
 ✧ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ⚡ קשיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כעין קלניתא.												✧
ועובד כוכבים שישב בחלון												✧
קאי ואזיל												⚡
בכפות.												✧
אתי חבריה שרי ליה												⚡
במצורע.												!
אתי מצורע חבריה שרי ליה												⚡
אלא בחבושי מלכות.												!
ובן שמנה המונח בחלון												✧
אתיא אמיה דריא ליה												⚡
בשבת												✧
בן שמנה הרי הוא כאבן, ואסור לטלטלו בשבת, אבל אמו שוחה עליו ומניקתו מפני הסכנה.	דתניא:											!
מלח												✧
חזיא ליה												⚡
במרירתא.												!
חזיא לעורות												⚡
דאית בה קוצי.												!
כיון דקשיא לכותל שקלא												⚡
דיתבא אחספא.												!
חספא גופא תיהוץ												⚡
דלית בה שיעורא												!
חרס - כדי ליתן בין פצים לחבירו.	כדתנן:											!
כלי חרס												✧
חזי ליה												⚡
דמיטנף.												!
חזי לאומנא												⚡
דמנקב.												!
ספר תורה												✧
חזי למקרא												⚡
בבלוי.												!
והא בעי גניזק												⚡
שם תהא גניזתה.												!
בכל עושין מחיצה, חוץ ממלח ורוב	רב:											✧
אפילו מלח.	שמואל:											✧
ולא פליגי: הא במלח סדומית, הא במלח איסטרקונית.	רב פפא:											✧

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ⚡
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראיה ■

disputants-חולקים ♦
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 מעשה-story O

מקרא-key:

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ה	ו	ח	א	ב	ג	ד
עושה אדם שני צבורי מלח ומניח עליהם קורה, שהמלח מעמדת את הקורה והקורה מעמדת את המלח	והשתא דאמר רבה:											■
אפ"ל מלח איסרוקנית, ולא פליגי: הא דאיכא קורה, הא דליכא קורה.												■
מרחיקין את הריחים ג' מן השכב, שהן ארבעה מן הרכב וכו'.												■
מאי טעמא?												^
משום טרייא.												!
ושל חמור - שלשה מן האיסטרוביל שהן ארבעה של הקלת	והא תניא:											⚡
התם מאי טרייא איכא?												⚡
אלא משום קלא.												!
ואת התנור - שלשה מן הכליא שהן ארבעה מן השפה.												■
שמע מינה: כליא דתנור - טפח. נפקא מינה - למקח וממכר.	אביי:											■
לא יעמיד אדם תנור בתוך הבית - אלא אם כן יש על גביו גובה ארבע אמות.												■
היה מעמידו בעלייה, צריך שיהא תחתיו מעזיבה שלשה טפחים, ובכירה - טפח												■
ואם הזיק - משלם מה שהזיק.	[ת"ק]											♦
לא אמרו כל השיעורין האלו, אלא שאם הזיק - פטור מלשלם.	ר' שמעון:											♦
לא יפתח אדם חנות של נחתומין ושל צבעין תחת אוצרו של חבירו, ולא רפת בקר												■
באמת, ביין התירו, אבל לא רפת בקר.												■
לא יעמיד אדם תנור בתוך הבית - אלא אם כן יש על גביו גובה ארבע אמות.												■
בתנור - ארבעה, ובכירה - שלשה	והתניא:											⚡
כי תניא ההיא - בדנחתומין, דתנור דידן כי כירה דנחתומין.	אביי:											!
לא יפתח אדם חנות של נחתומין ושל צבעין תחת אוצרו של חבירו, ולא רפת בקר												■
אם היתה רפת קודמת לאוצר - מותר.	תנא:											■
כיבד וריבץ לאוצר, מהו? ריבה בחלונות, מהו? אכסדרה תחת האוצר, מהו? בנה עלייה על גבי ביתו, מהו?	בעי אביי:											^
תיקו.												!
תמרי ורמוני, מאי?	בעי רב הונא בריה דרב יהושע:											^
תיקו.												!
באמת, ביין התירו וכו'.												■
ביין התירו מפני שמשביחו, ולא רפת בקר מפני שמסריחו.	תנא:											■
האי דידן, אפילו קוטר דשרגא נמי קשיא ליה.	רב יוסף:											■
ואספסתא - כרפת בקר דמיא.	רב ששת:											■